

Тамъ, дето съ мощни си ръце
Твори нечувани дѣла
Юнакътъ съ лѣвското сърдце,
Съ орловитѣ крила;

Де наший блѣнъ създакъ си тронъ,
Де наший духъ сградилъ си храмъ —
Къмъ оня чуденъ небосклонъ
Летимъ — все тамъ, все тамъ.
Ноември, 1915.

ЮЖНЯКЪТЪ. . .

Южнякътъ най-после раздра
На Витоша снѣжната риза,
И пролѣтъ кат' бойно „ура“
Победно у нази навлиза.

О, Боже, прати ни и миръ
Следъ бури, борби и победи —
Трудъ споренъ следъ кървавий пиръ,
Духъ творчески мечъ да наследи.

Февруари 1916.

РАДОСТЪ НА МАКЕДОНСКИТЪ ДОЛИНИ

Дойдоха, настаха
Желанитѣ дни:
Гръмнаха „урата“
И въ наш'тѣ страни.

Дойде, кат' царица,
Свободата днесъ
Съ гръмъ, съ Шуми Марица,
Съ великата вестъ.